

gørelse og, hvad mere er, efter vor Formening til en Afgørelse, som vil vække Glæde og stifte Nytte og Gavn rundt omkring, ikke blot blandt Esbjerg Bys Borgere, men lige saa meget og maaske endnu mere for den store Befolkning i Vest- og Midtjylland og den sydlige Del af Jylland, ja, maaske endogsaa for vore Brødre sønden Aa. De ville alle sammen have økonomisk Gavn af, at Esbjerg Havn bliver sat i en saadan Stand, at den kan udfylde sine Formaal. Det er jo saaledes, at ikke alene den Befolkning, der bor i disse store Distrikter, har en overordentlig stor økonomisk Interesse i Esbjerg Havn gennem Eksporten, hvilken Interesse den f. Eks. for Flæskets Vedkommende deler med det hele Land, men tillige har Esbjerg Havn som Importhavn en egen Interesse for alle de Landstræknings Vedkommende i Jylland, der have en kortere Jernbaneforbindelse til Esbjerg end til Jyllands anden Hovedimporthavn, nemlig Aarhus. Og at det ikke er Smaating, der kunne bespares for denne Befolkning ved, at Skibsfragten til Esbjerg, der ligger ved Nordsøen, vil blive billigere for de store Forbrugsartikler som Gødning og Foderstoffer og Kul, er jo ubetinget givet. Hvad det drejer sig om for Importens Vedkommende, findes angivet i Betænkningen. Det viser sig, at Importens Betydning er meget stor, og at den er stadig stigende. For hver 5 Aar er der angivet, hvorledes Eksport og Import forholde sig til hinanden. Det viser sig derefter, at i 1892 vare Eksport og Import tilnærmelsesvis lige store, nemlig Eksporten med et rundt Tal 49,000 Tons og Importen 46,000 Tons. Begge Dele ere stegne for hvert Femaar. Jeg skal dog kun nævne et Aar til, nemlig 1907. Da beløb Eksporten sig til 150,000 Tons og Importen til 223,000 Tons. Det vil altsaa ses, at medens saavel Eksport som Import ere stegne meget betydeligt, er Importen stegen langt raskere end Eksporten og er nu langt den betydeligste Trafik i Esbjerg, hvad Tonsantal angaar. Dette vil for det første, forekommer det mig, vise Havnens store og stigende Betydning baade for Eksport og Import, for det andet, som jeg før nævnte, vise, at dens Import er i langt højere Grad stigende end dens Eksport, og dertil kommer for det tredje, at det paa den mest sikre Maade viser, hvor nødvendigt det er at indrette Havneforholdene saaledes, at de kunne tjene Importen til Gavn, idet denne hidtil til Trods for, at den er vokset saa stærkt, har virket under de besværligste

Forhold. De Skibe, der besørge Importen, have ofte ikke kunnet finde Plads, men have endogsaa maattet losse i Lægtene ude paa Reden, og der trænges derfor fremfor alt til en Udvidelse af Bolværkspladsen, saaledes at Importskibene kunne faa den samme sikre Losse- og Ladeplads, som Eksportskibene have. Det er en saadan Udvidelse, som alle, der kende Forholdene, ere enige om er den, der i høj Grad trænges til. Det er en Udvidelse, der kan foregaa baade mod Øst og mod Vest, og naar jeg nævner de to Ord, ere vi jo her inde paa det brændende Stridsspørgsmaal, det, der har rejst saa høje Bølger under Behandlingen af Sagen i det andet Ting, og hvis Efterdønninger selvfølgelig ikke have kunnet undlade at sætte sine Spor ogsaa i dette høje Ting og ganske særligt i Udvalget, og det Punkt, der har forhindret, at der kunde samles et Flertal eller Enighed om noget bestemt Forslag.

Det forekommer mig og mine ærede Meningsfæller i Udvalget, at det Forslag, vi have stillet, tager Sigte paa alt, hvad der kan ønskes, i alle Retninger, og naar jeg holder dette Spørgsmaal, Øst og Vest, udenfor, er der neppe noget Punkt, der ikke er taget Hensyn til. Man har ikke søgt at begunstige Importen paa Eksportens Bekostning, tværtimod, thi det vil ses af det Forslag, som det Mindretal, jeg tilhører, har stillet, at det under Nr. 1 foreslaar — ligesom det andet Mindretal —, at der anlægges en ny Fiskerihavn — der er altsaa Enighed om det Punkt. Under Nr. 2 kommer derimod Uenigheden frem; idet der her af vort Mindretal foreslaas en ny vestlig Trafikhavn. Det er en Havn, som i alt Fald den højtærede Minister under Samraad med Udvalget har udtalt sig om og sagt, at Tanken kunde han i og for sig ganske slutte sig til, idet man derved traf en endelig Afgørelse, det, som han indtrængende opfordrede Udvalget til at bestræbe sig for at naa, hvorimod han advarede mod disse Begrænsningsplaner, der vare fremme, og ønskede, at man vilde lade dem fare. Den højtærede Minister har imidlertid senere udtalt sig om det Forslag, hvori der udtrykkelig stod, at det skulde være en Havn med en forandret og vestlig Indsejling, og har udtalt, at dette havde han overset, da han først omtalte det, men nu maatte han tilføje, at det kunde han ikke gaa ind paa, thi det stred mod, hvad hans sagkyndige, navnlig Vandbygningsdirektøren, havde udtalt. — Nr. 3 omfatter Udstykning af den nuvæ-